redakce Dr. Novák, Dr. Jindřich, Dr. Švehla, Dr. Basch, Dr. Dlouhý, Dr. Vaněček, Dr. Vybral, Dr. Čakrt, Dr. Pošvář, Dr. Reichert, Dr. Režný, Dr. Štafl, starosta »Všehrdu« JUC. Šebor, JUC. Kubálek, JUC. Kapras, JUC. Müller, JUC. Horák, JUC. Plecitý. — V debatě probrány tyto body: Prof. Dr. Čáda podal celkovou situační zprávu jak finanční, tak i redakční a administrativní. Za docílené radostné výsledky vzdán mu pražskou redakcí vřelý dík. Projednána otázka nákladu prvých čísel ročníku, otázka formální úpravy rukopisů, jakož i podrobnosti nové rubriky zpravodajské.

Redakční rada brněnská konala svoji schůzi dne 15. září 1931 za předsednictví Dra Gerlicha a účasti prof. Dra Čády a kol. Bulína, Drosta, Jelínka, Dra Koukala, Dra Svobody, Dra Kojeckého, Dra Wierera, Dra Kubeše, Uličného a Chytila. První letošní schůze jest v jistém smyslu jubilejní, neboť zahajuje se jí nové desítiletí brněnské kooperace na časopisu. Jednáno o příspěvcích a recensích do následujícího čísla »Všehrdu«.

Redakční rada brněnská konala schůzi dne 16. října 1931 na právn. fakultě za předsednictví docenta Dra Z. Neubauera. Zúčastnili se jí prof. Dr. Čáda a kolegové Chytil, Vitz, Hromadová, Dr. Vašina, Dr. Kubeš, Peterka, Žáček, Dr. Koukal, Dr. Gerlich, Kunc, Dr. Wierer, Dr. Kojecký, Borkovec. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: Debata o minulém čísle »Všehrdu« a příspěvcích pro příští čísla. Debatováno o novém občanském zákoníku, o biskupské konferenci, o poměrech Hlučínska, o nových knihách atd.

Literatura

Doc. Ing. L. Špirk—Ing. B. Jarchovský: Patentová ochrana a praktické zužitkování vynálezů. Stran 108. Cena brož. Kč 15.—, váz. Kč 20.—. Nákladem vlastním. Naše poměrně dosud chudá literatura, týkající se patentního práva, byla obohacena v minulých dnech spiskem, dotýkajícím se nejdůležitějších otázek tohoto oboru. Již jména obou autorů, z nichž prvý je docentem patentové ochrany vynálezů na české technice v Praze a druhý patentním zástupcem, dokazují, že se zde spojila theorie na slovo vzatého odborníka, s praxí v jednotný celek. U Doc. Špirka není to prvá kniha, má za sebou řadu odborných článků v různých časopisech a dvě knihy: »Patentování vynálezů« Praha 1925, nakl. Kober a »Patentní právo« Praha 1927, nakl. Petr. — Jak již v předmluvě autoři dovozují, kniha jest určena pro vynálezce, kruhy technické, průmyslové a národohospodářské. I právníci naleznou v ní mnoho poučení. Vyniká přehledností.

Jest rozdělena na 12 kapitol, v nichž autoři pojednávají o vzniku a vývoji patentové ochrany vynálezů v jednotlivých státech. O patentové ochraně a továrním výrobním tajemství. O různých druzích patentů a tajných patentech. Zkoumají národohospodářskou cenu patentu a vynálezu. Uveřejnění nebo vystavení vynálezu, může býti na překážku jeho patentovatelnosti.

Pro technika a vynálezce důležité jsou pokyny, jak přihlásiti vynález v cizině. I stát má značný užitek z patentové ochrany, nehledě ani k placeným ročním poplatkům. Při posuzování praktické ceny vynálezu dlužno postupovati obezřetně, proto nejlépe předem se poraditi s odborníkem, zda vynález může vésti k patentování i zda se uplatní s určitým finančním prospěchem pro vynálezce.

Jedněmi z nejzajímavějších kapitol jsou otázky prodeje patentů nebo licencí na užití patentu. Úvahy podnikatelovy před přijetím vynálezu k tovární výrobě a o koupi cizího vynálezu nebo patentu.

Zaměstnanci vstupujícímu do průmyslového závodu nebývá vždy zplna jasno jak daleko sahá právo zaměstnavatelovo na využití vyná-

lezů, jež byl zaměstnanec učinil v době svého služebního poměru. Zaměstnancům při jejich vstupu do služby bývá obyčejně předkládána kolektivní smlouva či individuelní, jejíž náležitosti vytčeny jsou patentním zákonem v §u 5. Takové smlouvy, které odnímají zaměstnanci právo na přiměřenou náhradu za vynález, jsou neplatny.

Ježto nedostatek hmotných prostředků bývá často hlavní ba i jedinou závadou v praktickém provádění a zužitkování vynálezů, odporučuje se v takových případech vejíti ve společenství s finančně silnými jedinci nebo se skupinou takových jedinců. Na vzor je připojena jednoduchá smlouva, spisovaná za tím účelem.

Kapitola o licenčních smlouvách vykládá pojem licence a její druhy, jako licence výlučná, jednoduchá a nucená. Jak se licence převádí (srv. Všehrd, XII, č. 8.: Licence k patentu).

V kapitole o patentování vynálezů v cizině a výlohách s tím spojených rozváděny jsou zásady vytčené již v kapitole o národohospodářské ceně patentu a vynálezce je upozorňován na překážky, jež ho čekají a jak se jich může vystříhati. — Velmi důležitý je připojený přehled způsobu patentové ochrany v jednolivých státech.

Základem mezinárodního práva patentního, jest unijní smlouva, sjednaná v Paříži 1883, od té doby již několikráte revidovaná. Její zásady jsou stručně vytčeny v kapitole o reformách patentního práva, která obsahuje také srovnání našeho patentního práva s právem rakouským a zmiňuje se stručně o nové osnově čsl. patentního práva, která se dosud nalézá v připomínkovém řízení.

V poslední kapitole líčí se ostatní druhy ochrany živnostenského vlastnictví a uvažuje se o jich výhodách i nevýhodách oproti ochraně patentové. Novou vymožeností i pokrokem je ochrana duševního majetku před nekalou soutěží (zák. č. 111/27 Sb. z. a n.), jež kryje nyní mnohé případy ochrany živnostenského vlastnictví, jež dříve ochrany nepožívaly.

Ke konci knihy je pak připojeno ještě »10 důležitých upozornění« pro vynálezce. Kniha je dokonalým vzorem příručky jak svojí vnější úpravou, tak i obsahem. Dr. Reichert.

Dr. Ladislav Navrátil: Od výrobce k spotřebiteli. Nákl. E. Weinfurtra v Praze 1931, str. 80, za Kč 7. — Nejdůležitější otázkou současného hospodářského života je beze vší pochyby problém nejvýhodnější distribuce statků. Dalo by se předpokládati, že boj různých složek o primát v distribuci rozhodne sám konsument. Avšak ve skutečnosti nejsou poměry tak jednoduché, neboť spotřebitel i celý distribuční zápas stojí pod mocnými politickými vlivy, o nichž nevíme bezpečně, zda povedou k uplatnění složky konsumu nejprospěšnější. V tomto boji je nejpovážlivější situace obchodu jednotlivcova, který je zvláště v poslední době zatlačován stále více a více do pozadí, a to jednak umělými zásahy se strany státu, jednak expansivností nových distribučních forem (družstevnictví a odbytové organisace výroby). Autor, vysoký úředník ministerstva obchodu, snaží se v recensovaném spise postaviti obchod do příznivějšího světla. S ušlechtilou výmluvností usiluje o to, aby vyvrátil názor, v obecenstvu dnes již hojně rozšířený, že obchod zdražuje zboží. Podle Navrátila, ať jde zboží ke spotřebiteli přes velkoobchod a maloobchod, jen přes maloobchod či přímo z továrny, je třeba vykonati vždy stejné kvantum práce, jejíž rozdíl spočívá jen v jejím rozložení. To, co nazývá Munk otázkou zevní racionalisace distribuce, je tedy dru Navrátilovi problémem, který stojí v popředí jeho úvah. Sám si také klade námitku: »— a co Baťa?« Podle autora nelze hledati hlavní příčiny Baťových úspěchů v Baťově prodejní organisaci, nýbrž v samé povaze vyráběného zboží, schopného velikolepého standardu, v tuhé výrobní organisaci zlínských podniků, jakož i v okolnosti, že Baťa prodává jen za hotové. Je na druhé straně s dostatek známo zatížení obchodu splátkovým systémem a jinými druhy financování konsumu. Než nejen velkoobchod, pronikající hospodárně a levně do nejmenších obchodů, i maloobchod si uhajuje své